

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 73PP/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011961
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011961.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. marca 2024 prejednal sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v llave, trvale bytom C. D. E., B. D. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 73PP/23/2023 zo dňa 12.01.2024 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. a § 415 ods. 1 Tr. por. sa odsúdený A. B. podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/83/2022 zo dňa 03.11.2022.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. sa odsúdenému určuje skúšobná doba na 3 (tri) roky a nariaďuje sa nad ním probačný dohľad vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. sa odsúdenému zároveň ustanovuje aj primeraná povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/83/2022 zo dňa 03.11.2022 bol A. B. odsúdený pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), g), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. a pre pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. (obidva spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.) na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 73PP/23/2023 zo dňa 12.01.2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. zamietnutý návrh odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú zhlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Do rozhodnutia krajského súdu odsúdený svoju sťažnosť už bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade uvádza, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého mal splnené zákonné podmienky. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienené prepustenie.

Z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa sa zaoberal zákonnými podmienkami pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Preskúmaním spisového materiálu dospel v zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd k záveru, že odsúdený splňal formálnu podmienku, pretože vykonal zákonom požadovanú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody (viac ako 2/3) – § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa napokon krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia, čím bola splnená aj prvá materiálna podmienka.

Krajský súd sa ale nestotožnil s ďalším záverom súdu prvého stupňa, že u odsúdeného nebola splnená aj druhá materiálna podmienka spočívajúca v pozitívnej prognóze vedenia riadneho života odsúdeného na slobode po podmienenom prepustení.

Krajský súd k splneniu či nespĺneniu druhej materiálnej podmienky uvádza, že takéto vyhodnotenie je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Súd prvého stupňa nesplnenie druhej materiálnej podmienky odôvodnil nasledovne (citácie):

V tejto súvislosti poukazuje súd na hodnotenie ústavu, z ktorého vyplynulo, že u odsúdeného diagnostickým nástrojom CRA bolo riziko recidívy trestnej činnosti vyhodnotené ako stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá. Je potrebné prihliadnuť aj na spôsob spáchania skutku, keď z vyššie citovaného rozsudku vyplýva, že odsúdený spáchal úmyselné trestné činy krádeže a poškodzovania cudzej veci na viacerých osobách (sedem poškodených), dokonca na mieste, ktoré požíva pietu a všeobecnú úctu (kostol) a takýchto činov sa dopustil ako špeciálny recidivista. V minulosti bol odsúdený vo výkone trestu za úmyselný trestný čin krádeže, za ktorý bol odsúdený v konaní vedenom Okresným súdom Trenčine sp. zn. 0T/28/2021 na nepodmienený trest odňatia slobody, čo ho nevedlo k náprave. Nešlo teda o náhodné vybočenie z riadneho správania, na ktoré bol povinný, naopak jeho konanie sa opakovalo a stupňovalo vzhľadom na množstvo útokov chránených Trestným zákonom a poškodených. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že opakované páchanie druhovo rovnakej trestnej činnosti – krádeží svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že vo vzťahu k osobe odsúdeného nie je možné úplne jednoznačne konštatovať, že by mohla byť jeho náprava sťažaná.

V registri trestov má odsúdený síce evidovaných 5 záznamov, ale 2 záznamy sa týkajú odsúdení pre zbiehajúcu sa trestnú činnosť, ktorá mala byť „za iných okolností“ prejednaná v jednom spoločnom konaní (a teda v registri trestov by mal záznam len o tomto spoločnom konaní). Zásady ukladania súhrnných trestov sú spravidla v prospech páchatela a je potrebné ich obdobne vyhodnocovať aj v prípade posudzovania predchádzajúcej súdnej trestnosti odsúdeného pri rozhodovaní o jeho podmienenom prepustení (uložený súhrnný trest vo veci pod sp. zn. 2T/83/2022 bol uložený vo vzťahu k odsúdeniam Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 1T/24/2022 a 0T/28/2021). Z tohto pohľadu by tak počet záznamov o jeho odsúdeniach v registri trestov „klesol“ z 5 na 3.

Na základe vyššie uvedeného je potom možné konštatovať aj to, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody nachádza v podstate po prvýkrát (keď skôr vykonaný trest odňatia slobody uložený mu v trestnej veci Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 0T/28/2021 mu bol započítaný do aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody), a preto ani neexistujú negatívne skúsenosti o jeho správaní sa

v skúšobnej dobe po jeho „predčasnom“ prepustení na slobodu. Odsúdeného nemožno hodnotiť ani ako špeciálneho recidivistu, u ktorého by skôr vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody nevedol k náprave tak, ako to v napadnutom uznesení uviedol súd prvého stupňa.

Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že o výmere trestu, teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného primárne rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Preto ak súd prvého stupňa vyhodnocoval v rámci svojho rozhodnutia o nesplnení druhej materiálnej podmienky aj spôsob spáchania skutku, teda že odsúdený spáchal úmyselné trestné činy na viacerých osobách a na mieste, ktoré požíva pietu a všeobecnú úctu, takýto jeho postup krajský súd nepovažuje za správny. Vyššie uvedený spôsob spáchania skutku sa totiž „odzrkadlil“ práve v prísnejšej trestnej sadzbe, v rámci ktorej bol odsúdenému uložený aktuálne vykonávaný trest odňatia slobody.

Napokon krajský súd dodáva, že za pozitívne predpoklady pre úspešnú resocializáciu odsúdeného, výrazne znižujúce riziko opätovného spáchania trestnej činnosti, považuje jeho vzorné vykonávanie pri každej pracovnej činnosti, na ktorú bol zaradený a za ktorú mu bola aj dvakrát udelená disciplinárna odmena, teda rozvíjanie jeho pracovných návykov, pravidelné zapájanie sa do aktivít organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti, ako aj aktívne a zmysluplné trávenie voľného času a pravidelný kontakt s vonkajším prostredím.

Preto je podľa názoru krajského súdu možné a aj dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého trestu odňatia slobody. Z pohľadu vyššie uvedených skutočností totiž krajský súd nevidí „rozumný dôvod“, pre ktorý by bolo potrebné pretrvávajúci názor ústavu na výkon trestu na možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného odmietnuť (ústav na výkon trestu odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s probačným dohľadom).

Je síce pravdou, že neexistuje „istota“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život. Takúto istotu súdy rozhodujúce o podmiennečných prepusteniach prakticky nemajú a ani nemôžu nikdy mať. Súčasne ale nebolo možné ustáliť, že pre takýto záver nebolo možné mať ani rozumný dôvodný predpoklad. Z vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu práve naopak takýto dôvodný predpoklad vyplýva.

Napokon ani skutočnosť, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nemôže byť automaticky dôvodom, aby nemohol byť podmiennečne prepustený. Totiž pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení majú súdy len prihliadnuť na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva (§ 66 ods. 2 Tr. zák.), avšak takéto „prihliadnutie“ sa musí tiež vyhodnocovať v kontexte iných okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne.

Z pohľadu vyššie uvedených skutočností zistených u osoby odsúdeného považoval krajský súd za potrebné v rámci rozhodnutia o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody určiť mu skúšobnú dobu na 3 roky, a to najmä s prihliadnutím na povahu spáchaných trestných činov (prvé odsúdenie za zločin) a predpokladaný koniec výkonu trestu odňatia slobody (dňa 06.12.2024).

Zároveň nad odsúdeným na posilnenie prevýchovných účinkov nariadil aj probačný dohľad vo výmere 2 roky a súčasne mu uložil aj primeranú povinnosť, ktorá spočíva v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie, a to z dôvodu, že sa doposiaľ dopúšťal prevažne majetkovej trestnej činnosti.

Takto určené podmienky podmiennečného prepustenia budú podľa názoru krajského súdu spôsobilé u odsúdeného „eliminovať“ rizikové faktory jeho možnej recidívy a doviesť jeho nápravu na slobode. V opačnom prípade, ak nesplní určené podmienky podmiennečného prepustenia (ak nebude viesť v skúšobnej dobe riadny život alebo nesplní uloženú povinnosť) bude možné rozhodnúť o vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.